

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 579/22
2.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Таковић, председника већа, Светлане Павић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Вишња Богићевић, адвокат из Смедеревске Паланке, ул. Светог Саве бр.35, против туженог ББ из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Зоран Јовичић, адвокат из Смедеревске Паланке, ул. Светог Саве бр. 24, ради развода брака, вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани-судска јединица у Смедеревској Паланци П2 190/21 од 18.05.2022.године, у седници већа одржаној дана 2.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани-судска јединица у Смедеревској Паланци П2 190/21 од 18.05.2022.године, у делу става трећег изреке, којим је обавезан тужени ББ из ... да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно износ од 10.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 1.8.2021.године, па убудуће, док за то постоје законски услови или док се обавеза не измени новом одлуком суда, исплатама на текући рачун законском заступнику мајци АА док ће заостале, а неисплаћене износе издржавања платити одједном са законском затезном каматом од дана доспећа сваке од њих па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења.

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани-судска јединица у Смедеревској Паланци П2 190/21 од 18.05.2022.године, у преосталом делу става трећег изреке, па се захтев тужиле којим је тражила се обавезе тужени да на име свог доприноса за издржавање мал.ВВ плаћа месечно износ преко досуђеног износа из става првог изреке ове пресуде, а до износа од 15.000,00 динара досуђеног побијаном пресудом и то износ од још 5.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 01.08.2021.године, па убудуће, док за то постоје законски услови или док се обавеза не измени новом одлуком суда, исплатама на текући рачун законском заступнику мајци АА из ..., **ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАН.**

Образложење

Побијаном пресудом ставом првим изреке, разведен је брак ... рођ. АА из ... и ББ из ... који је закључен у ... дана ....године и уписан под текућим бројем ... за ...годину за матично подручје ..., у смислу чл. 41 Породичног закона. Ставом другим изреке, заједничко дете странака ВВ је поверена на самостално вршење родитељског права мајци АА из ... и као пребивалиште малолетне ВВ одређено је пребивалиште мајке АА као законског заступника. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да као отац на име доприноса за издржавање детета мал.ВВ плаћа месечно износ од по 15.000,00 динара за сваки месец унапред најкасније до 5. у месецу на руке законског заступника мал.ВВ, АА из ..., почев од 01.08.2021.године па док за то буду постојали законски услови с тим што је прво дужан да исплати доспеле рате са каматом по стопи одређеној законом о затезној камати почев од дана доспећа сваке од њих па до исплате, а потом наставити са редовним плаћањем месечног износа издржавања под претњом извршења, па је одбијен као неоснован вишак од досуђеног износа од 15.000,00 динара до траженог износа од 20.000,00 динара месечно. Ставом четвртим изреке, одређен је начин констактирања оца са малолетном ћерком ВВ једном месечно на дан недеља у термину од 10. до 18 часова тако што ће отац преузимати и враћати дете мајци, за све државне и верске празнике и рођендан детета дете ће наизменично боравити код родитеља, дан крсне славе оца проводиће код оца од 10 до 20 часова, за време распуста мал. АА ће проводити време код оца по претходно постигнутом договору родитеља. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужени ББ из ... делимично лиши родитељског права и то у погледу давања сагласности за издавање личних докумената за мал.ВВ давања сагласности за упис малолетног детета у основну школу, давања сагласности за излазак из земље и путовања у иностранство ради годишњег одмора и екскурзије.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у ставу трећем изреке, због свих законских разлога.

Испитујући правилност првостепене одлуке у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 ЗПП, Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступа из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити пак друге повреде које би биле од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да су парничне странке закључиле брак дана 18.07.2016.године, да су добиле заједничко дете мал.ВВ рођену ....године, а тужени је све време трајања брака провео на раду у Русији и само је повремено једном или два пута годишње, долазио у Србију на пар дана. Тужени је престао да ради у Русији 2021.године и тренутно је незапослен, живи у породичном домаћинству својих родитеља, бави се физичким пословима за надницу и то за око 1.800,00 динара дневно, очекује да се запосли у Суботици као металоглодач, за месечну плату од око 50.000,00 динара, али за то нема гаранције. Нема никаквих додатних прихода, нити имовине.Има

обавезу издржавања малолетне ћерке из претходне заједнице, која је дете са посебним потребама, те за лекове и њено издржавање месечно издваја 10.000,00 динара. Тужиља није у радном односу, живи у домаћинству свог ванбрачног супруга који остварује стална месечна примања око 27.000,00 динара, а она се бави продајом колача, теста и тако остварује зараду од око 20.000,00 динара месечно. Нема додатних примања, нити имовине, а има и обавезу издржавања ћерке из претходног брака ГГ, рођене ...године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је применио материјално право и то одредбе чланова 41 Породичног закона Републике Србије, па је донео одлуку као у ставу првом изреке побијане пресуде и развео брак парничних странака. Одлучујући о поверавању малолетног детета једном од родитеља и одржавања личних односа са другим родитељем, суд је полазећи од налаза и мишљења Градског центра за социјални рад Смедеревска Паланка, као и од исказа странака, сагласности оба родитеља, донео одлуку као у ставу другом и четвртном изреке, а све применом одредби члана 77 Породичног закона Републике Србије. Одлучујући о висини доприноса туженог у издржавању малолетног детета, суд је имао у виду узраст малолетне ВВ и њене тренутне потребе с обзиром на узраст, као и извештај односно решење о ценама услуга породичног смештаја које је дато од стране надлежног министарства дана 04.02.2022.године и из кога се утврђује да је минимални износ месечне накнаде за издржавање деце узраста странака више од 36.000,00 динара месечно, при чему је ценио године живота парничних странака, њихово здравствено стање, приходе и расходе родитеља, њихов животни стандард и стандард средине у којој живе, као и обавезу издржавања других лица, па је обавезао туженог да доприноси издржавању мал.детета са износом од 15.000,00 динара месечно. Првостепени суд сматра да ће досуђени износ, заједно са доприносом мајке, бити довољан да у разумној мери подмире месечне потребе малолетног детета, те да би досуђивањем већег износа егзистенција тужиоца била угрожена, те је ценећи све напред наведено, донео одлуку као у ставу трећем пресуде, у смислу одредби чланова 6 став 1, 154 став 1, 160, 161, 162 и 266 став 1 Породичног закона РС. Одлуку као у ставу петом изреке, првостепени суд је донео налазећи да нису испуњени услови предвиђени одредбом чл. 82 Породичног закона.

По налажењу Апелационог суда у Београду, на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је погрешно применио материјално право, и то одредбу чл. 160 Породичног закона, доносећи одлуку о висини дела доприноса туженог за издржавање малолетног детета.

Наиме, ставом првим и другим наведеног члана прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, а да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања. Такође, првостепени суд није имао у виду одредбу члана 162 став 3 Породичног закона, којом је прописано да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. У смислу изнетог, основано се жалбом туженог истиче да је првостепени суд у побијаној одлуци, ван могућности и стандарда туженог као дужника издржавања, превисоко одредио висину месечног доприноса за издржавање. Дакле, првостепени суд није ценио потребе

мал.ВВ према могућностима и стандарду туженог као дужника издржавања, којем треба да одговара висина доприноса за издржавање детета, у смислу одредбе чл. 162 став 2 Породичног закона. Стога је овај суд као другостепени, нашао да адекватно одређена висина доприноса туженог издржавању детета у конкретном случају износи 10.000,00 динара месечно, имајући у виду потребу мал.детета, као и чињеницу да је тужени незапослено лице, да не поседује имовину, да се издржава радећи повремено физичке послове за надицу од око 1.800,00 динара, те да има и обавезу издржавања мал.ћерке из претходне заједнице, која је дете са посебним потребама, и то у висини од 10.000,00 динара, због чега по налажењу овог суда, он као родитељ је у могућности да доприноси издржавању свог малолетног детета у висини од 10.000,00 динара месечно, без угрожавања сопствене егзистенције, док ће преостали износ до пуног задовољења потреба детета обезбедити мајка у оквиру својих материјалних могућности.

Имајући у виду изнето, Апелациони суд је у ставу првом изреке потврдио првостепену пресуду у наведеном делу, применом одредбе чл. 390 ЗПП, док је за преостали износ тужбени захтев тужиле одбио као неоснован, због чега је првостепена пресуда преиначена у ставу другом, применом одредбе члана 394 став 1 тачка 4 ЗПП.

Такође, уколико се промене околности које утичу на износ месечних потреба на страни малолетне ВВ, односно могућности на страни туженог, тужилца уз доказивање истих може тражити измену одлуке о висини издржавања.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић